

РЕШЕНИЕ

№ 217

гр. София, 10.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 11.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **12484** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба от П. И. П. против Заповед № 517з-5486/ 19. 09. 2019 г., издадена от началник група КПДГПА към сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР – [населено място], с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 /шест/ месеца.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на обжалваната заповед, тъй като направените изводи в същата са неправилни, както и че са допуснати съществени процесуални нарушения.

В съдебното заседание, жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът, началник група КПДГПА към сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР – [населено място], редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, като насочена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, и подадена от надлежно легитимирана страна в преклузивния срок, установен в чл. 149, ал. 1 АПК. Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните съображения:

Жалбоподателят П. П. е започнал работа в МВР на 12. 02. 1996 г., като от 20. 06. 2016

г. заема длъжността „младши автоконтрольор“ в група „контрол на пътното движение по главни пътища и автомагистрала“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Пътна полиция“ при ОД на МВР – [населено място].

В ОД на МВР – [населено място] постъпило писмо рег. № 7855р-5467/ 7. 06. 2019 г. по описа на дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР, в което било описано, че за времето от 00.23 часа до 2.44 часа на 31. 05. 2019 г. камера № 2 на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] е плътно закрыта от предмет /вероятно плат/, пропускащ частично светлина.

Предвид това, било разпоредено извършването на проверка, в хода на която е установено, че на 30. 05. 2019 г. в наряд са били назначени младши автоконтрольор В. В. и жалбоподателят П. П. за времето от 20. 00 часа на 30. 05. 2019 г. до 08.00 часа на 31. 05. 2019 г. с лек автомобил „К. Сиид“ с рег. [рег.номер на МПС].

В хода на производството пред административния орган били дадени писмени сведения от жалбоподателя, като същият е отрекъл да е манипулирал посочената камера.

Проверката е приключила със справка, рег. № 517р-12640 от 23. 07. 2019 г., от Началник сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР – С. с предложение до директора на ОД на МВР – С. за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ на П. П.

Въз основа на това, била издадена обжалваната Заповед № 517з-5486/ 19. 09. 2019 г., издадена от началник група КПДГПА към сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР – [населено място], с която на П. П. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 /шест/ месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното.

Дисциплинарно наказващите органи в системата на МВР са определени с чл. 204, т. 1–4 от ЗМВР диференцирано според йерархичното ниво на заеманата длъжност и видове наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1–6 от ЗМВР. В рамките на това нормативно разпределение с чл. 204, т. 4 от ЗМВР е предвидено служители на висши, ръководни, старши ръководни и ръководни длъжности да издават заповеди за налагане на наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1–3 от ЗМВР. Обжалваната заповед е издадена от началник група КПДГПА към сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР – [населено място], която длъжност е ръководна, според класификатора на длъжностите в МВР по чл. 143, ал. 2 от ЗМВР. Следователно, ответникът е овластен по силата на чл. 204, т. 3 от ЗМВР да наложи наказание по чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР – порицание на жалбоподателя като държавен служител в МВР.

Не са надхвърлени времевите рамки по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР: дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Заповедта е издадена на 19. 09. 2019 г., а откриването на дисциплинарното нарушение е извършено на 23. 07. 2019 г. с изготвен доклад, съдържащ достатъчно данни по отношение на нарушителя, неговата самоличност, както и обективните и субективни признаци на извършеното дисциплинарно нарушение. Спазен е и едногодишният срок от извършване на деянието.

Спазена е и разпоредбата на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, съгласно която дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато

по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения.

В конкретния случай обаче е налице неяснота относно извършеното от жалбоподателя нарушение. От една страна се твърди, че същият не е проверил състоянието на камера № 2, която е закрыта от неустановен предмет. Същевременно обаче е посочено, че П. П. е извършил нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 200, ал. 1, т. 11, пр. 2 от ЗМВР „неизпълнение на заповед“, изразяващо се в неизпълнение на Указанията за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирани в автомобили, и по-конкретно на разпоредбите на раздел II, т. 7 „не се допуска поставянето на прегради пред камерата, монтирана на таблото на автомобила“.

По този начин не става ясно какво именно е приел наказващият орган за извършено нарушение – липса на извършена проверка на състоянието на камера 2, монтирана в автомобила, или пък допускането на поставяне на прегради пред камерата. По този начин изводът какво конкретно нарушение е извършил жалбоподателят е оставен на преценката на наказаното лице, което съществено е ограничило правото му да разбере за какво именно нарушение е санкциониран и така значително е препятствало правото му на защита.

Липсват и мотиви, от които да се установи каква според наказващия орган е формата на вина в конкретния случай, като по този начин е препятствана и преценката на съда относно обстоятелството законосъобразно ли е наложено посоченото наказание.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата е основателна, поради което обжалваната заповед следва да бъде отменена като незаконсъобразна.

Предвид това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 517з-5486/ 19. 09. 2019 г., издадена от началник група КПДГПА към сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР – [населено място].

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно оспорване.

СЪДИЯ: